

nativt produkt, som så er uden andre bivirkninger, og som kan klare nogle af de ting, som altså i dag klares på anden vis.

Men det kan jo være, at vi her ved fælles hjælp nu får spredt det glade budskab.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ministeren. Så går vi til ordfører-rækken, og den første ordfører er hr. Eyvind Vesselbo.

Eyvind Vesselbo (V):

De Radikale opfordrer regeringen til at tage de nødvendige initiativer i forbindelse med en øget indsats mod brugen af hormonforstyrrende stoffer.

Det er sympatisk at ville gøre noget for at begrænse brugen af hormonforstyrrende stoffer, for de kan jo være problematiske i vores hverdag. Og den analyse af disse stoffers farlighed, som skitseres i forslaget, er jo også på mange måder svær at være uenig i.

Men de forslag, som Det Radikale Venstre kommer med i forslaget, er ikke vejen frem til løsningen af problemet. De er ikke løsningen. Det er f.eks. ikke løsningen at fordoble den eksisterende afgift på ftalater. Der står i bemærkningerne – det er i øvrigt ret interessant – at prøvet på en sådan ændring vil give 45 mio. kr. ekstra i statskassen. Disse penge skal herefter bruges til skattnedsættelser, står der.

Der er det jo bare, at man sidder og funderer lidt på, om fru Gerner Nielsen har regnet ud, hvor meget vi hver især får i skattnedsættelse ved dette ekstra afgiftsprovener, nemlig på 45 mio. kr. Det er nok ikke meget, så det er nok ikke derfor, vi skal gøre det.

Men hvis vi ser på nogle af de andre ti forslag i beslutningsforslaget, går det første som nævnt på at fordoble afgiften på ftalater. Afgiften er fastsat i 1999, og den er der ikke nogen umiddelbare planer om at ændre på.

Vedrørende en plan for afvikling af ftalater er det sådan, at den jo kræver en sikker viden om, hvilke stoffer der udgør en risiko, og om der er kendte, vurderede alternativer, der ikke udgør en risiko.

Så er der det omkring, at hvis man overhovedet skal have afgifter, skal de være adfærdsregulerende. Og det har ministeren jo udmærket beskrevet ikke gælder, når det drejer sig om kosmetik.

Vedrørende udarbejdelsen af en plan for afvikling af ftalater og andre hormonforstyrrende

stoffer i fødevareremballager og medicinsk udstyr er EU jo i gang med en risikovurdering, og der arbejdes allerede på afvikling i anvendelsen i fødevareremballager og medicinsk udstyr, hvor der er en særlig risiko.

Vedrørende de offentlige indkøb, som det foreslås at man skal kigge på, er der allerede i dag mulighed for, at offentlige indkøbere kan lægge særlig vægt på sundheds- og miljømæssige hensyn ved indkøb af varer.

Flere penge til forskningen i sammenhæng mellem hormonforstyrrende stoffer og miljø- og sundhedsproblemer nævnes i forslaget. Der er allerede på finansloven for 2003 afsat 40 mio. kr. over 3 år til en styrkelse af forskningsindsatsen på området. Og så er det igen nævnt i de igangværende forhandlinger af REACH-lovgivningen, at Danmark arbejder målrettet for at få stoffer med hormonforstyrrende egenskaber omfattet af REACH.

Det er svært at se, at der er noget nyt i forslaget. Det er mest af alt et forslag, som allerede er i gang med at blive realiseret, eller også drejer det sig om at genetablere ting, som regeringen allerede har fundet det unødvendigt at gøre tidligere. De Radikale er jo ganske klar over, at den danske strategi for hormonforstyrrende stoffer er blevet fastlagt i en beretning fra Miljø- og Planlægningsudvalget i 2002, og den består af tre dele: kortlægning af årsagssammenhænge og effekter samt forebyggende indsats, videnopbygning og udvikling og regulering. Der er i september 2004 givet en status for indsatsen i forbindelsen med denne beretning.

Kl. 15.55

Da jo alt synes at være godt på vej i denne sag, kan Venstre ikke stemme for beslutningsforslaget, selv om vi mener, at det er sympatisk, og der er nogle ting, som man godt kunne drøfte. Men alt i alt er der alt for mange ting, som vi ikke støtter.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne tage fat i hr. Steen Gades eksempel fra tidligere. Alle her i salen og åbenbart hele Danmark er forundrede over, at der på Falster findes et firma, der rent faktisk producerer det, vi har brug for. Og så siger ministeren, at det firma jo også bare kunne tage og gøre opmærksom på sig selv.

Man ved udmærket, at det kan være vanskeligt for en lille virksomhed at gøre opmærksom på sig selv. Og det, der sandsynligvis er proble-